קיום של הימן על
העיקרים

שני העיקרים על רקע הכללי של מחלבת הבמדע

(מקור: Arthur Hyman, "Maimonides' 'Thirteen Principles'", in: מחקרי מימון מו"ר A. Altmann, 1967, עמ' 67)

1. העיקרים מחולקים לרמות לפי סוגים: הן, המורה, שכר ועונש.
סיום נה עולה בקנה אחד עם המשפט של פה אלקים: העיקרים של כ"מ אלוהים, המורה ומורה מן השמים, שכר ועונש מתמיד.

2. הן: משלה הרוחניים, המורה – הוא כרוכה שמחייבים, שוב – ארבעה הראשונים (משלה אלוהים)

ב. העיקרים ומיון. (מין פלה). שם הוא מבוסס על המטפיזיקה, ועל הסבנות הכרוכות
ולמוצה יפני הימן. מה, סוגי המדע, ישמים שלכיוון לפרמה ברגע, כפי
המנוע של תנועה (מי – הנשמה).

העיקרים שלכרים ללמדם בשמירה, הן לפילוסופיה הן לסמוכים:
שליחותו, נבואתו, יחודו, אי-הגשמתו, שמן לאמצע לגולה
אולם יש לה "סוגי מורה" שמשמשים שכוונתם הוא אינו שמורה רק לגולה
ומרגיש שהמבוטלים לה בזמן אל: יצירתו של ה, הנבואה, עבודה.
ובקבלה של מיון ולנו מבוטל כלל: עבודה מלאכה, מורה הן השמים, נבואה מאלוה,
שליח ותמיד. בכלל – ולנו אורים בתשובה בכל הספר.
ולכן לפי המיון ישלמים ולא העיקרים כבלתן: אלה (ג) שלכיוון להאמין על
כל דבר, הן הפילוסוף הן סתם בריות; ואלה (3) שהפילוסוף וסתם אינם בברכה שונים,
ואלה (ג) שבכלל מכנים הלא-פילוסוף, ולנו אורים בתשובה במיון. (= כולם מלמדים?)

3. תיאוריות של טעם ותפקידים של פרקים של הרמב"ם

א) הבאור הפיסולוגי (שכל, נוסחה). לרמות ולשמחים הבולמטים שלו הרבה
בהמשך לנבואה ואיומים, שמן הרבה מאפשרים. ואולם לגבי מאמרים
מתרסר ומרים, ובכלל רבים חוסר ההשגות של הרמב"ם מאמינים הפיסולוגים.

ב) הבאור הפולמוסי – העיקרים (הרמב"ם) לרמב"ם כדי מבחינה ולא לעם אמונה קדמונים,
והרמב"ם הבשלם ובדשם מי: מרמים לגיות הרבים, מקרים אות הרמב"ם לפילוסופים, מלחמה
ולא הפילוסופים מצוות כוונות ומקרים שליחים ולא בגמר

ב) הדיון המטפיזי (בוטלמן, היין). יש הדיקים נוגעים לזמאון הכרחי הכלית של הדמים, אולם אמנם פירוש זה המשמעי רבה בהלך, אפשר גם לנסות שם (אפיקורוס, הורדמן ושאר, שוס). אולם יש מיסוד מיוסד בארסיקרים - בני חדות הלין, ודמוקריטוס: ~~[illegible]~~ בדיוק הקולות. גם זה קרא בפרק המלך: עודנו.

הדמים מחלקים את בעיות המורה לג: בעיות וחמאיות, ובעיות הנלרבות לשלום המדעים. חמיות - בני: מצות הן, מציאות - בני, הכוחות של עיר כלונים. הזמיות, מפקידן ללמד בעיות של הן לכל אנשי אדם, פילוסופים וסמן - ~~[illegible]~~: הבחינות: לפשיר הדמין לגיות לתורה. ~~[illegible]~~.

הזמיות, מטרתן להוכיח הזמיות, הבחינות מה יש לבולב פעולת מסוימות נוסף לבן שיטת שלו, שחשובות רק בעיניים חוקים, לא לפילוסוף, בני: מדה מן שמים - שעדה אין בסיס לחיוב, אבל אין לפילוסוף לדון בו. אלא:

הטעם הראשון של הדיקים: שהן, סבקולטיים - בעיות חמיות בב לפילוסוף ובמלהמין. יציאת בעלות דיקים אלה משלבת השרת-הנפש, עודנו, לא שבוגל. (אלה אין צורך לבטלם עודנו רק לחוב בקום של פילוסופים)

הטעם השני - לשמר את המורה, כי אי מדה אין מושרשות אין עודנו.

ודיקרים בחלקה - שני מינים: הנבוטה, ודיקרים של אמונות ישר. להרמב"ם, יש לנטיות ב תפקידים - פילוסוף ומחוקק. הראשון יש לו מין בם להתבלל, שהם הזמרים, הם בסיסים לחוק המקובל, שלהם ערך ביטוי אבל לא פילוסופי.

הטעם הג - צריך להיות ברור לאשה בעיות לתורה. כאן (בעיות בבחינות) אין הפילוסוף לסמך - הלק בעיות. הפילוסוף ~~[illegible]~~ מקבלים מאיתן הדינים שטוב לשמור בקבל כי הם האמן. מיהות הדינים אלו הם שלמות הלבד. בזמן בד שני מינים: יציאת הבעות מחשב בגלל, שזה המינים ביטוי: שלם ואמת